

Filosofie a „vědeckost“

Otázka, zda je filosofii možno považovat za vědu či nikoliv, bývá mnohdy pochopena s vážným neporozuměním, a to jak ze strany filosofů, tak ze strany vědců (tj. specializovaných vědeckých odborníků). Ale právě na chápání celé věci záleží, zda ten či onen soud či výrok je nosný či dokonce pravdivý. Jinak můžeme ztroskotat již na rozdílné terminologii. Základním předpokladem tu je vyřešení otázky kompetence: kdo resp. která disciplína je kompetentní při stanovení povahy „vědeckosti“? Žádná odborná věda takovou kompetenci mít nemůže, pokud si chce zachovat právě svou kompetenci odborné vědy, neboť neexistuje žádná odborná věda, která by v rámci svého oboru byla vybavena náležitými předpoklady k tomu, aby učinila sebe samu legitimním tématem svého zájmu a svého zkoumání. A pokud to dělá mimo rámec svého oboru, dělá to nezbytně neodborně a diletantsky (nebo jinak vadně). Jinak bychom to mohli vyjádřit také tak, že žádná věda není dostatečně vybavena schopností reflektovat a tak kriticky kontrolovat nejenom to, co příslušně zaměřený vědec dělá, když je vědecky činný (a když vědecky myslí, neboť vědecká práce spočívá daleko nejvíc v tom, jak kvalitně vědecky myslí), ale především co dělá, když reflektuje tuto svou kontrolu svého vlastního (vědeckého) myšlení, zda je dostatečně vědecké.